

Zadanie 1

Powtórz proszę wierszyk, pokazując na sobie części ciała oraz wykonując następujące czynności.

Tu są moje rączki:

łokcie do zginania,

paluszki do trzymania,

dłonie do klaskania,

całe rączki do machania.

Zadanie 2

Stań proszę prosto. **Prawą ręką** pomachaj **nad** sobą. Wsuń ją **w bok** i zataczaj koła – najpierw małe, a potem co raz większe. Następnie **prawą ręką**, kolejno wykonuj gest przypominający poprawianie czapki na głowie, zakładanie szalika i zapinanie kurtki.

Przygotuj kulkę z papieru. Podrzucaj ją **prawą ręką** jak najwyżej, następnie połóż ją **przed** sobą i **za** sobą.

Zadanie 3

Wysłuchaj proszę wierszyka i naucz się go na pamięć.

Wierszyk: Sople zimne są jak lody,

lecz ich nie liź dla ochłody.

Zadanie 4

Na podstawie wierszyka odpowiedź proszę, jakie są sople?

Czy wiesz, kiedy i jak powstają sople lodu?.

Zimą powstają sople lodu. Wymień proszę, jakie znasz inne pory roku?.

Wymień i policz sylaby w słowach: *sople, lody, zima*.

Jaką głoskę słyszysz na początku i na końcu tych słów: *sople, lody*.

Odpowiedz proszę, które dwa słowa się rymują (są podobne): *lody – ochłody – sople*.

Zadanie 5

Zrób proszę kulkę z papieru lub z waty. Przekładając ją rytmicznie (syllabami) z ręki do ręki, powiedz proszę tekst wierszyka.

Wierszyk: Sople zimne są jak lody,

lecz ich nie liź dla ochłody.

Zadanie 6

Poproś osobę dorosłą, aby odrysowała Twoje stopy na kilku białych kartkach papieru A4. Następnie

ułoż z tych kartek (ze swoich stóp) ścieżkę, po której możesz przejść kilkakrotnie.

Udanej zabawy!

Zadanie 7

Poproś mamę lub tatę o przygotowanie lodowych kostek. Dotknij kostki lodu, zamknij ją w dłoni, pocieraj, oglądaj pod światło, itp. Opisz je, np. **bezbarwne, przezroczyste, twarde, zimne, gładkie itp.**

Zachęcamy do wysłuchania piosenki:

4 Pory roku

https://youtu.be/69B_ZJ37PYw

Opracowały: A. Donat, I. Liguzińska - Wołowiec na podstawie książek: „Od wierszyka do rysunku” dla dzieci 5 letnich - M. Bogdanowicz, M. Barańska, E. Jakacka, „Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!” - M. Barańska, „Zabawy, które uczą” – J. Friedl.